

רע"פ 99/16 - עמר מוטלק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 99/16

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

עמר מוטלק

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד, מיום 6.12.2015, בעפ"ת
20383-08-15, שניתן על-ידי כב' השופטת הבכירה נ'
אהד

בשם המבקש:

עו"ד מקס אלפסי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת הבכירה נ' אהד),
בעפ"ת 20383-08-15, מיום 6.12.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום
לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת ט' אוסטפלד נאוי) (להלן: בית המשפט לתעבורה), בתת"ע 6959-01-15, מיום
29.7.2015.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של עקיפת רכב תוך חציית קו הפרדה רצוף, לפי תקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. כעולה מכתב האישום, ביום 21.12.2014, בשעה 17:10 או בסמוך לכך, בכביש 505 מכיוון מזרח למערב, בסמוך לכיכר אריאל, עקף המבקש עם רכבו משאית, תוך שהוא חוצה קו הפרדה רצוף, מבלי שנמצא לצדו קו הפרדה מקוטע.
3. ביום 29.7.2015, לאחר ניהול משפט הוכחות, הורשע המבקש בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. בית המשפט לתעבורה קיבל כמהימנה את עדותו של שוטר התנועה, אשר מסר כי ראה את כלל גלגלי רכבו של המבקש מעבר לקו ההפרדה הרצוף.
4. בגזר דין, אשר ניתן בו ביום, קבע בית המשפט לתעבורה כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של המבקש הוא מאסר בפועל לתקופה של שנה, לכל היותר, בצירוף עונשים נלווים. לצורך קביעת עונשו של המבקש בתוך המתחם, נתן בית המשפט לתעבורה את דעתו לעברו התעבורתי המכביד, הכולל 261 הרשעות קודמות. נקבע, בהקשר זה, כי מדובר בעבר תעבורתי מכביד ביותר, הכולל עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה; עבירות מהירות; נהיגה בזמן פסילה; הסעת נוסעים מעל למותר; נהיגה ללא רישיון רכב; עצירה על השול; שימוש בטלפון, וכיוצא באלה. על רקע זה, סבר בית המשפט לתעבורה כי יש מקום להטיל על המבקש עונש אשר יגרום להרחקתו של המבקש מן הכביש לתקופה ממושכת. משכך, החליט בית המשפט לתעבורה לפסול את רישיון הנהיגה של המבקש לתקופה בת 12 חודשים. עוד הושתו על המבקש, 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי, לבל יעבור, במשך 3 שנים, את העבירה שבה הורשע או כל עבירה לפי התוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; וקנס כספי, בסך 1,800 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו.
5. המבקש ערער על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, וערעורו נדחה ביום 6.12.2015. בהמלצת בית המשפט המחוזי, חזר בו המבקש מערעורו, ככל שהוא נוגע להרשעתו, וטען לעניין העונש בלבד. נטען, כי העונש אשר הושת על המבקש חמור יתר על המידה. מכל מקום, ולכל הפחות, טען המבקש כי יש להפחית את תקופת פסילת רישיון הנהיגה שלו, בשבועיים בלבד, כך שרישיונו יפסל לתקופה הקצרה מ-12 חודשים. זאת, כך נטען, כדי לחסוך מן המבקש לעבור מבחן רישוי נוסף, אותו הוא יתקשה לעבור, לנוכח גילו המתקדם, כבן 73 שנים. בפתח דבריו, ציין בית המשפט המחוזי כי "טרם נתקלתי בעבר של 261 הרשעות קודמות". נתון זה, לשיטתו של בית המשפט המחוזי, מעיד כי נהיגתו של המבקש יוצרת סיכון ממשי לכלל משתמשי הדרך, ומכאן שאין מקום להפחית את עונשו, ובוודאי שלא להימנע מפסילת רישיונו לתקופה ממושכת. למסקנה זו הגיע בית המשפט המחוזי, מבלי שהתעלם מכלל נסיבותיו האישיות של המבקש, כפי שנטען על-ידו, ובין היתר מכך שמדובר במי שמתפרנס מנהיגות. אדרבא, כך נקבע, עובדת שהותו של המבקש שעות רבות על הכביש, לצורך פרנסתו, עומדת לו לרועץ. זאת, מן הטעם שדווקא מנהג כגון דא יש לצפות, כי יקפיד יתרה על ציות לחוקי התעבורה.

הבקשה לרשות ערעור

6. בבקשה שלפניי, טען המבקש כי שגה בית המשפט לתעבורה בכך שלא זקף לקולת עונשו את גילו המתקדם, ואת העובדה שכ-80% מן העבירות שביצע, הינן "עבירות טכניות", כאשר מרביתן בוצעו בתחילת דרכו של המבקש כנהג. עוד טעה בית המשפט לתעבורה, כך נטען, בכך שלא ייחס משקל לעובדה שהמבקש זקוק לרכבו לשם פרנסתו. המבקש ציין, כי לא קיימת תקופת פסילת רישיון מינימלית לעבירה שביצע, ומכאן שלא היה מקום להימנע מהפחתת עונשו של המבקש, מתחת ל-12 חודשי פסילת הרישיון, אשר הושתו עליו. על רקע זה, סבור המבקש כי שגה בית המשפט לתעבורה הן בקביעת מתחם הענישה ההולם את חומרת מעשיו; והן בקביעת עונשו של המבקש בתוך

המתחם. עוד טען המבקש, כי היה מקום ליתן את הדעת לכך שערעורו לבית המשפט המחוזי כוון, תחילה, גם נגד הרשעתו, ואילו, בסופו של יום, חזר בו המבקש מערעורו על ההרשעה, בהמלצתו של בית המשפט המחוזי.

דין והכרעה

7. דין הבקשה להידחות. הבקשה אינה נמנית על המקרים החריגים המצדיקים מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" בפני בית משפט זה. זאת שכן, הבקשה אינה מעוררת שאלה משפטיות עקרוניות או סוגייה ציבורית בעלת חשיבות רחבה; הבקשה מצומצמת בהיקפה לעניינים הפרטני של הצדדים לה, בלבד; ואין הבקשה מעוררת חשש מפני עיוות דין חמור או אי-צדק ממשי שנגרם למבקש (רע"פ 8421/15 וויל נ' מדינת ישראל (3.1.2016); רע"פ 8977/15 עוז נ' מדינת ישראל (31.12.2015); רע"פ 8923/15 לוטפי נ' מדינת ישראל (31.12.2015)).

עוד ראוי להזכיר, כי הבקשה שלפניי נוגעת לחומרת העונש אשר הושת על המבקש. כפי שנקבע, לא אחת, בהקשר זה, לא תינתן רשות לערער ב"גלגול שלישי" על חומרת העונש, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (רע"פ 5658/15 סמירנוב נ' מדינת ישראל (24.8.2015); רע"פ 5205/15 טנוס נ' מדינת ישראל (9.8.2015); רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015)). במקרה שלפניי, נחה דעתי כי לא נגרמה כל סטייה ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות, ובוודאי שאין מדובר בסטייה קיצונית ממדיניות זו.

מטעמים אלו, כשלעצמם, אין בידי להיעתר לבקשה.

8. אוסיף, למעלה מן הדרוש, כי אינני מוצא כל ממש בהשגותיו של המבקש על חומרת עונשו, גם לגופו של עניין. די ליתן את הדעת, בנידון דידן, לעברו התעבורתי המכביד של המבקש, הכולל 261 הרשעות קודמות, בעבירות מגוונות ושונות בקשת רחבה של תחומים תעבורתיים, החל מנסיעה ללא רישיון נהיגה, ועד לעבירות מהירות ועבירות של אי-ציות לתמרורים. מדובר, אפוא, בעבר תעבורתי חמור ביותר, באמצעותו מעיד המבקש על עצמו אין מורא חוקי התעבורה עליו. משאלה הם פני הדברים, אין כל הצדקה להקל בעונשו של המבקש, אף לא לתקופה בת כשבועיים (כפי שביקש בפני בית המשפט המחוזי), ועונשו הראוי היחיד, בנסיבות העניין, הוא פסילת רישיונו לתקופה ממושכת, כפי שהושתה עליו, בסופו של יום.

9. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ד בטבת התשע"ו (5.1.2016).

ש ו פ ט